Dosarul nr. 3-118/2024
2-24121201-15-3-25102024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 martie 2025 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul (sediul Central)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Cristina Daniliuc
Grefier Mihaela Racu
Cu participarea:
Reprezentantului pârâtului – Irina Vascan, în baza procurii nr.95-065 din 13.01.2025

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată înaintată de către Maxim Vifor împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces

La data de data de 25 octombrie 2024, Maxim Vifor a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii în contencios administrativ reclamantul Maxim Vifor a indicat că la data de 15 august 2024, a făcut cunoștință cu decizia de regularizare nr.295 din 06 august 2024 pe care a recepționat-o prin intermediul serviciului poștal.

Consideră decizia fiind ilegală și pasibilă de a fi anulată, invocând prevederile art.127/13 Cod vamal, potrivit cărora, în calitate de titular al obligației vamale urma să facă cunoștință cu conținutul acesteia şi cu suma obligației vamale, şi să o semneze, drept care consideră că i-a fost încălcat de către Biroul vamal Sud.

Asemenea consideră, că înștiințarea despre decizia de regularizare nr.295 din 06 august 2024 prin intermediul Monitorului Oficial nu este întemeiată, contravine circumstanțelor de fapt şi de drept, aşa cum din conținutul anunțului se impune concluzia privind lipsa notificării, în principiu aşa cum în anunț i se aduce la cunoștință despre obligația vamală în temeiul deciziei de regularizare nr.295 din 06 august 2024, însă nu a fost anunțat despre data şi ora în cadrul examinării procedurii date, iar ca urmare consideră că, a fost lipsit de posibilitatea de a da explicații şi de a-şi expune argumentele.

Subliniază că, în decizia de regularizare nr.295 din 06 august 2024, lipsește procedura şi modul de formare a obligației vamale, nefiind indicată suma, astfel consideră că, a fost lipsit de dreptul de a fi informat despre modul formării acestei obligații şi în baza căror criterii.

Invocând prevederile art.31 Cod administrativ, relatează că în pct. 44 al deciziei de

regularizare este indicat, că sunt anexate un șir de documente, dar susține că, nu a luat cunoștință de aceste acte, şi nici nu i-au fost prezentate copii, ca să le poată da o apreciere juridică și să le conteste.

Menționează, că la data de 23 august 2024 a depus în adresa Serviciului Vamal o cerere prealabilă privind dezacordul față de decizia de regularizare nr.295 din 06 august 2024, la data de 30 septembrie 2024 a primit răspunsul cu nr. 28/11-11993 din 24 septembrie 2024 al şefului Departamentului Antifraudă şi Conformare al Serviciului Vama, Radu Radu prin care i s-a refuzat în admiterea cererii prealabile, din motiv că nu sau constatat motive de anulare a deciziei.

Comunică reclamantul, că a făcut cunoștință cu decizia cu privire la declanșarea procedurii silite a datoriei vamale nr.322 din 28 august 2024, la data de 06 septembrie 2024 primită prin intermediul serviciului poştal.

Relatează, că decizia cu privire la declanșarea procedurii silite a datoriei vamale nr.322 din 28 august 2024, a fost emisă în baza deciziei de regularizare nr.295 din 06 august 2024.

Susține, că decizia de regularizare nr.295 din 06 august 2024 a fost contestată la Serviciul Vamal al RM în termen cu expunerea dezacordului la data de 22 august 2024, contestația (cererea prealabilă) a fost recepționată de către Serviciul Vamal RM. Informează că, până în prezent nu a primit nici un răspuns la cererea prealabilă.

Din aceste motive consideră că decizia de regularizare nr.295 din 06 august 2024 este contestată în timp şi nu este întrată în vigoare, dar decizia cu privire la declanșarea procedurii silite a datoriei vamale nr.322 din 28 august 2024 este emisă prematur, înainte de a deveni definitiva decizia de regularizare nr.295 din 06 august 2024.

Consideră decizia de regularizare nr. 295 din 06 august 2024, emisă de Biroul Vamal Sud drept ilegală situație care duce la violarea dreptului garantat de constituția Republicii Moldova și prin art. 1 Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertății Fundamentale.

Consideră reclamantul, că violarea acestui drept se exprimă prin caracterul ilegal al ingerinței în dreptul de proprietate al reclamantului.

Solicită reclamantul Maxim Vifor, anularea deciziei de regularizare nr. 295 din 06 august 2024 prin care, a fost obligat în termen de 10 zile să achite obligația vamală pentru devamarea automobilului de model ***** anul fabricării *****, capacitatea cilindrică *****. cu numărul de identificare ***** în sumă de ***** şi penalității în sumă de *****lei, în total suma obligației vamale constituie *****, anularea răspunsului nr.28/11-11993 din 24 septembrie 2024 a şefului Departamentului Antifraudă si Conformare al Serviciului Vama, Radu Radu, anularea deciziei cu privire la declanșarea procedurii silite a datoriei vamale Nr.322 din 28 august 2024; Să fie anulat răspunsul nr.28/11-120***** din 26 septembrie 2024 a Directorului al Serviciului Vamal, Alexandru Iacub, încasarea cheltuielilor de judecată, asistența juridică, de la pârât.

La data de 25 noiembrie 2024, pârâtul Biroul Vamal Sud, a depus referința la cererea de chemare în judecată înaintată de Maxim Vifor în instanța de contencios administrativ împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la anularea actului administrativ.

În susținerea referinței, pârâtul relatează că reclamatul Maxim Vifor a introdus pe teritoriul RM, la data de 22.10.2013, mijlocul de transport de model „*****" cu n/î *****), Vin Cod *****, declarând-l prin acțiune în ordinea prevăzută de art. 184[1] Cod vamal al RM, care până la data de întocmirii procesului-verbal şi a deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 991/23 din 04.09.2023, nu a fost scos de pe teritoriul RM.

Comunică faptul că, prin decizia de sancționare nr. 991/23 din 04.09.2023, a fost aplicată sancțiune sub formă de amendă, în mărime de *****, pentru comiterea contravenției prevăzute

de art. 287 alin. (17) Cod contravențional și în conformitate cu art. 46, 287 alin. (17) Cod contravențional și art. 184 alin. (8), art. 20 alin. (1), (2) Cod Vamal, a fost stabilită obligația de a scoate imediat de pe teritoriul RM unitatea de transport de model „*****" cu n/î *****), Vin Cod *****, în termen de 30 zile de la data aducerii la cunoștință a deciziei de sancționare.

Susține, că procesul-verbal și decizia asupra cazului de contravenție vamală 991/23 din 04.09.2023 au fost aduse la cunoștință la data de 13.09.2023, potrivit avizului de recepție, iar amenda stabilită la data de 13.12.2023, a fost achitată integral.

Relatează, că la expirarea termenului pentru executarea obligației de scoatere a mijlocului de transport, până la inițierea procedurii administrative, în adresa lui Vifor Maxim a fost remisă înștiințare nr. 28/26-05/5742-06 din 18.10.2023, recepționată la data de 14.10.2023, și înștiințarea nr. 28/26-05/1517-06 din 04.03.2024 adusă la cunoștință prin publicarea în Monitorul Oficial nr. 275-277 (9213-9215) din 28.06.2024, din motiv că corespondența poștală nu a fost recepționată.

Susține pârâtul, că prin înștiințările menționate Maxim Vifor a fost informat despre inițierea din oficiu a procedurii administrative de stabilire și încasare a drepturilor de import, potrivit prevederilor art. 318 alin. (5) Cod Vamal a Republicii Moldova nr. 95/2021, însă în urma recepționării înștiințării, reclamantul nu a întreprins măsuri întru închiderea regimului de admitere temporară inițiat. În acest context, menționează că, inspectorul principal SPC, a solicitat Secției Reglementări Tarifare și Netarifare întocmirea deciziei de regularizare, în vederea încasării drepturilor de import pentru mijlocul de transport de model „*****" cu n/î *****), Vin Cod *****.

Referitor la cuantumul drepturilor de import, informează că a fost reflectat în decizia de regularizare nr. 295 din 06.08.2024, care a fost remisă în adresa lui Maxim Vifor prin scrisoarea nr. 28/26-08/4082-06 din 06.08.2024, fiind recepționată la data de 14.08.2024, potrivit avizului de recepție.

Cu referire la pretenția reclamantului de anulare a deciziei asupra cererilor prealabile, prin care nu a fost soluționată pozitiv cerința de anulare a deciziei de regularizare și a deciziei de declanșarea procedurii de executare silită, menționează faptul că, Serviciul Vamal ca organ ierarhic superior a verificat legalitatea actelor emise de Biroul vamal Sud, fără însă a stabili careva obligații pecuniare față de reclamant, fapt pentru care anularea răspunsurilor Serviciului vamal enunțate, nu scutește reclamantul de onorarea obligațiilor care reies din executarea titlului executoriu existent.

Elucidează faptul, că în ceea ce privește modalitatea de calculare a drepturilor de import pentru unitatea de transport cu n/î *****, Vin Cod *****, calculele datoriei vamale, au fost constituite din: acciz la autoturism: conform Codului fiscal nr 1163 din 24.04.1997, Titlul IV, Capitolul 5 anexa 2- accizul pentru mijlocul de transport sus menționat a fost calculat prin metoda după cum urmează: 1) codul mărfii la autoturism reieșind din raportul SRTN, a fost stabilit 87042139006. 2) conform poziției tarifare menționate cota accizei în funcție de termenul de exploatare (AF *****, în anul 2023-35 ani) a mijlocului de transport, este stabilită în mărime de ***** MDL pentru 1 cm^3. Astfel ***** cm^3 ****** MDL = ***** lei; Taxa vamală ***** și TVA *****i; Majorarea de întârziere, a fost calculată conform art. 228 Cod Fiscal nr. 1163/1997, art. 118 Cod Vamal, pentru fiecare zi de întârziere a plății și pentru fiecare tip de impozit separat, începând cu data apariției obligației vamale, până în ziua emiterii Deciziei de Regularizare, astfel aceasta constituind *****

Cu referire la pretenția reclamantului de anulare a deciziei de declanșare a procedurii de executare silită, Biroul vamal Sud menționează faptul că la expirarea termenului de atac a

deciziei de regularizare, organul vamal a inițiat procedura de executare silită, prin emiterea în temeiul art. art. 127-135 Cod Vamal, a deciziei de declanșare a procedurii de executare silită nr. 322 din 28.08.2024, care a fost remisă în adresa lui Maxim Vifor prin scrisoarea nr. 28/26-03/4362-06 din 28.08.2024 (recepționată la data de 05.09.2024).

Consideră, că netemeinicia solicitării de anulare a actelor de executare se denotă din prevederile art. 118 alin. (11), alin.(12) Cod Vamal: (11) neplata în termen a datoriei vamale, a majorărilor de întârziere (penalităților), a amenzilor și a contravalorii mărfurilor atrage, în mod suplimentar, suspendarea dreptului de îndeplinire a altor formalități vamale de către debitorul respectiv până la stingerea datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), a amenzilor și a contravalorii mărfurilor. (12) Serviciul Vamal este obligat să ia toate măsurile pentru încasarea datoriei vamale, a majorărilor de întârziere (penalităților), a amenzilor și a contravalorii mărfurilor de la debitor sau de la persoanele care răspund solidar cu acesta. Răspunderea solidară intervine după expirarea termenului de 10 zile de achitare benevolă.

Solicită Biroul vamal Sud respingerea acțiunii depuse de Maxim Vifor, or consideră că, Decizia de Regularizare nr. 295 din 06.08.2024, decizia de declanșare a procedurii de executare silită nr. 322 din 28.08.2024 a fost emisă în corespundere cu prevederile actelor normative în vigoare, iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în cererea de chemare în judecată, nu au fost constatate de partea pârâtului.

În ședința de judecată reclamantul Maxim Vifor, fiind legal citat nu s-a prezentat, prin cererea acestuia înaintată la data de 07 februarie 2025, a solicitat amânarea ședinței de judecată, cererea fiind admisă de instanța de judecată, iar ulterior în cadrul ședinței de judecată din data de 26 martie 2025, în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ instanța a considerat posibilă continuarea examinării cauzei în lipsa reclamantului care, fiind legal citat, conform avizului de recepție, nu s-a prezentat, nu a informat instanța despre motivele neprezentării (filele cauzei 45).

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Biroul Vamal Sud, Irina Vascan a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată pe motivele indicate în referință.

Aprecierea instanței de judecată

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile reprezentantului pârâtului, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de Maxim Vifor, este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Conform art. 114 din Constituția Republicii Moldova, justiția se înfăptuieşte în numele legii numai de instanţele judecătoreşti.

Potrivit art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

În conformitate cu art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop

reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Reieșind din prevederile art. 18 al Codului administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 19 din Codul administrativ, cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Astfel, art. 20 Cod administrativ prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit prevederilor art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Conform prevederilor art. 189 din Codul administrativ, (1) orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. (2) O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci cînd autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.(3) În cazurile prevăzute de lege, precum şi în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acţiunea în contencios administrativ poate fi înaintată şi de autoritatea publică.

Conform art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

În conformitate cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii pe temeiul respectării procedurii prealabile, se reține că, urmare a recepționării deciziei nr.322 cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților) amenzilor și a contravalorii mărfii din 28.08.2024 (avizul poștal de recepție din 05.09.2024, fila dosarului administrativ 9), reclamantul în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art.165 alin.(1) Cod administrativ, adică de la data comunicării deciziei de regularizare, a depus la 13.09.2024 în adresa organului ierarhic

superior, Serviciului Vamal, o contestație prin care a solicitat anularea deciziei nr.322 cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților) amenzilor și a contravalorii mărfii din 28.08.2024. Prin decizia, nr.28/11-120***** din 26.09.2024, Serviciul Vamal a respins contestația.

În conformitate cu art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, (1) acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

În interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art.209 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, adică 30 de zile de la data emiterii deciziei de respingere a cereri prealabile (24.09.2024), reclamantul Maxim Vifor și-a realizat dreptul său la acțiune, depunând acțiune în contencios administrativ la 24.10.2024.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) al Codului administrativ, revine Judecătoriei Cahul (sediul Central). Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale pre citate, instanța de judecată constată că reclamantul Maxim Vifor a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului și recunoașterea dreptului pretins.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea deciziei de regularizare nr.295 din 06.08.2024, anularea deciziei cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor nr.322 din 28.08.2024, emise de Biroul Vamal Sud, a deciziei cu privire la cererea prealabilă nr.28/11-1993 din 24 septembrie 2024, emisă de Serviciul Vamal.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât şi în Rezoluţia (77) 31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare. Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune

conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activităţii autorităţilor publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa cu o acțiune în contencios administrativ instanței competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Cercetând starea de fapt, instanța a stabilit că, Vifor Maxim a introdus pe teritoriul Republicii Moldova, la data de 22.10.2013 mijlocul de transport de model „*****" cu n/î *****), Vin Cod *****, declarându-l prin acțiune în ordinea prevăzută de art. 184[1] din Codul vamal, fapt confirmat prin informația prezentată de Biroul Vamal Sud conform dosarului administrativ (fila dosarului 23).

Urmare, a examinării cauzei contravenționale înregistrate în RESC al Biroului Vamal Sud cu nr.795 din 21.08.2023, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind emisă decizia asupra cazului de contravenție vamală nr.991/23 din 04.09.2023 în privința lui Maxim Vifor, pe faptul nerespectării condițiilor de derulare a regimului vamal de admitere temporară a mijlocului de transport de model „*****" cu n/î *****), Vin Cod ***** (fila dosarului administrativ 20).

Iar potrivit deciziei de sancționare nr. 991/23 din 04.09.2023, emisă de către Serviciul Vamal, a fost aplicată sancțiune sub formă de amendă, în mărime de *****, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (17) CC și în conformitate cu art. 46, 287 alin. (17) CC şi art. 184 alin. (8), art. 20 alin. (1), (2) Cod Vamal, a fost stabilită obligația de a scoate imediat de pe teritoriul RM unitatea de transport de model „*****" cu n/î *****), Vin Cod *****, în termen de 30 zile de la data aducerii la cunoștință a deciziei de sancționare.

Instanța de judecată reține, că prin înștiințarea Biroului Vamal Sud remisă la adresa ***** din 04.03.2024, reclamatul Maxim Vifor a fost informat că urmare neexecutării obligației de scoatere a mijlocului de transport de model „*****” cu n/î *****), Vin Cod *****, de pe teritoriul Republicii Moldova în termen de 30 zile de la data aducerii la cunoștință a procesului-verbal cu privire la contravenția vamală și decizia asupra cazului de contravenție vamală nr.991/23 din 04.09.2023, Biroul Vamal Sud inițiază din oficiu procedura administrativă în vederea stabilirii și încasării dreptului de import, potrivit prevederilor art.318 alin.(5) din Codul vamal al Republicii Moldova nr.95 din 24.08.2021. Înștiințarea nu a fost recepționată de către reclamantul Maxim Vifor, fiind indicată mențiunea Oficiului Poștal “destinatarul este peste hotarele țării” (filele dosarului administrativ 16-17).

Potrivit extrasului din Monitorul Oficial nr.275-277 (9213-9215) din 28.06.2024, Biroul Vamal Sud a informat reclamatul Maxim Vifor, anul nașterii *****, despre inițierea din oficiu a procedurii administrative în vederea stabilirii drepturilor de import al unității de transport de model „*****” cu n/î *****), Vin Cod ***** (fila dosarului administrativ 19).

Conform prevederilor art.69 alin.(1), (5) din Codul administrativ, (1) procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii. (3) Inițierea unei proceduri administrative din oficiu rămîne la discreția autorității publice. În cazurile prevăzute de lege sau în baza unei decizii a

autorității publice ierarhic superioare, inițierea procedurii administrative din oficiu este obligatorie.

În conformitate cu prevederile art.70 alin. (1) din Codul administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

Potrivit prevederilor art.71 din Codul administrativ, (1) autoritatea publică este în drept să inițieze o procedură administrativă prin înștiințare publică atunci cînd:

a) în mod previzibil procedura se referă la mai mult de 50 de participanți;

b) nu este cunoscută identitatea unei persoane;

c) acest lucru este prevăzut prin dispoziții legale speciale.

(2) Anunțul despre inițierea procedurii administrative trebuie:

a) să conțină denumirea autorității publice care desfășoară procedura administrativă;

b) să indice obiectul procedurii administrative;

c) să explice condițiile participării la procedura administrativă;

d) să stabilească un termen de 30 de zile pentru anunțarea participării la procedura administrativă;

e) să informeze despre consecințele juridice în caz de nerespectare a termenelor și de neparticipare la procedura administrativă.

(3) Înștiințarea publică despre inițierea procedurii administrative se afișează la sediul autorității publice, se publică pe pagina web oficială a autorității publice, iar în cazul autorităților publice centrale – și în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Potrivit art.81 din Codul administrative, (1) autoritatea publică care conduce procedura administrativă acordă participanților la procedură accesul la dosarul administrativ.

(2) Pînă la finalizarea procedurii, participanții nu vor avea acces la proiectele de acte administrative individuale.

(3) Accesul la dosarul administrativ nu este permis în cazul în care prin aceasta se afectează îndeplinirea regulamentară a sarcinilor autorității publice sau în cazul în care se urmărește protejarea unui secret ocrotit de lege ori există necesitatea protecției drepturilor participanților la procedura administrativă sau ale terților.

(4) În cazul în care există un interes îndreptățit, autoritatea publică care conduce procedura administrativă poate permite, la cerere, accesul la dosar și în cadrul unei alte autorități publice sau unei reprezentanțe diplomatice ori consulare a Republicii Moldova din străinătate.

(5) În cadrul accesului la dosar participanții își pot face notițe sau copii de pe dosar. Costurile pentru copii le suportă fiecare participant în parte, ele fiind de 0,02 unități convenționale pentru fiecare pagină. Copiile de pe dosar în format electronic, precum și exemplarele documentelor electronice și copiile acestora sunt gratuite.

Conform art.96 din Codul administrative, (1) notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

(2) Autoritățile publice trebuie să se asigure că participanții la procedură indică, în cadrul procedurii, o modalitate principală de comunicare, precum și modalități alternative.

(3) Participantul la procedura administrativă care nu locuiește în Republica Moldova este obligat, la cererea autorității publice, să desemneze un reprezentant împuternicit în Republica Moldova responsabil de recepționarea corespondenței.

Conform art.97 din Codul administrative, (1) notificarea este comunicarea, dispusă de

autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod.

(2) Notificarea se face în cazurile prevăzute de lege sau prin dispoziția autorității publice.

(3) Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare:

a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării;

b) notificare prin poștă cu act de notificare;

c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată;

d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.

(4) La celelalte forme de notificare prevăzute la art. 110–113 se poate recurge numai în condițiile reglementate de prezentul cod.

Conform art.24 din Codul administrative, (1) participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. (2) Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.

Instanța de judecată nu va reține argumentele reclamantului Maxim Vifor, că nu a fost înștiințat despre obligațiile vamale, despre inițierea procedurii administrative din oficiu, fiind lipsit de către pârâtul Biroul Vamal Sud de a dat explicații, expune argumentele, deoarece de către autoritatea publică a fost respectată procedura de notificare în temeiul prevederilor Codului administrativ.

Totodată, se va reține că până la data de întocmirii procesului-verbal şi a deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 991/23 din 04.09.2023, nu a fost scos de pe teritoriul Republicii Moldova, prin urmare de către reclamant nu poate fi invocată lipsirea de către pârât a dreptului la informare, precum și dreptului de a da explicații, deoarece acesta din urmă cunoștea de la data de 04.09.2023, despre obligațiile survenite, precum și despre întreprinderea măsurilor corespunzătoare de scoatere imediată de pe teritoriul Republicii Moldova a mijlocului de transport în termen de 30 zile de la data aducerii la cunoștință a deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr.991/23 din 04.09.2023, în temeiul prevederilor art. 46, 287 alin.(17) din Codul contravențional, art. 184 [1] din Codului vamal, iar decizia fiind adusă la cunoștință prin scrisoarea Biroului Vamal Sud din 09.09.2023, recepționată de către Maxim Vifor la 13.09.2023 (fila dosarului administrativ 11-13).

Cercetând starea de fapt, instanța a stabilit că Maxim Vifor introducând pe teritoriul Republicii Moldova, la data de 22.10.2013 mijlocul de transport de model „*****" cu n/î *****), Vin Cod *****, declarîndu-l prin acțiune în ordinea prevăzută de art.184[1] Cod vamal și care nu l-a scos în termen de pe teritoriul Republicii Moldova.

Urmare a celor relatate, s-a constatat nerespectarea condițiilor de derulare a regimului vamal de admitere temporară, a mijlocului de transport declarat prin acțiune stabilite de art. 89 alin.(1) lit. a), art.318 alin.(5) Cod vamal al RM nr.95/2021; art.184[1] alin.(8) Cod vamal al RM nr.1149/2000; Codul Fiscal al RM nr.1163/1997; Legea nr.172 din 25.07.2014; pct. 3 alin.(8) a Ordinului Serviciului Vamal nr.458-o din 28.11.2023 (fila dosarului 6).

Conform prevederilor art.318 alin.(5) din Codul Vamal (nr.95 din 24.08.2021), dacă termenul pentru încheierea regimului de admitere temporară pentru mijloacele de transport rutier a expirat, iar în privința persoanei fizice titulară a regimului a fost emisă decizia cu privire la contravenția vamală, în cazul neexecutării obligației reexport a mijlocului de transport de pe teritoriul vamal în termen de 30 zile de la data aducerii la cunoștință a deciziei cu privire la contravenția vamală, regimul de admitere temporară pentru mijloacele de transport rutier se

încheie din oficiu, cu efectuarea mențiunilor corespunzătoare în sistemul informațional și cu emiterea deciziei de regularizare privind încasarea drepturilor de import. Drepturile de import vor fi calculate conform legislației la data emiterii deciziei de regularizare.

Instanța de judecată reține, că prin înștiințările menționate supra Maxim Vifor a fost informat despre inițierea din oficiu a procedurii administrative de stabilire și încasare a drepturilor de import, potrivit prevederilor art. 318 alin. (5) Cod Vamal a Republicii Moldova nr. 95/2021, însă în urma recepționării înștiințării, reclamantul nu a întreprins măsuri întru închiderea regimului de admitere temporară inițiat.

Instanța de judecată atrage atenția asupra faptului, că procedura administrativă desfășurată de autoritate vamală este guvernată de principiu legalității, consacrat în art. 21 din Codul administrativ. Potrivit acestui principiu, autorităților publice nu pot acționa decât în conformitate cu competențele stabilitate de lege și în limitarea acestora. În cauza examinată, Biroul Vamal Sud a respectat întocmai acest principiu, acționând în strictă conformitate cu competențele conferite prin Codul vamal.

Totodată, de către Secția Reglementări Tarifare și Netarifare din cadrul Biroului Vamal Sud a fost întocmită decizia de regularizare nr. 295 din 06.08.2024, fiind stabilite drepturi de import pentru unitatea de transport de model „*****” în mărime de *****, penalitatea în mărime de *****, iar în total suma ***** (fila dosarului administrativ 1-2).

Conform art.169 alin.(4) din Codul vamal, prin derogare de la alin. (3), următorii declaranți nu au obligația de a fi stabiliți pe teritoriul vamal: a) persoanele care depun o declarație vamală pentru tranzit sau pentru admitere temporară; b) persoanele care depun ocazional o declarație vamală, inclusiv pentru destinație finală sau perfecționare activă, cu condiția ca Serviciul Vamal să considere acest lucru justificat.

Conform prevederilor art.319^1 din Codul vamal, încheierea regimului de admitere temporară în cazul mijloacelor de transport și al containerelor trebuie să aibă loc în următoarele termene, calculate de la data la care mărfurile sunt plasate sub regim:

1) pentru mijloace de transport feroviar – 12 luni;

2) pentru mijloace de transport neferoviar utilizate în scop comercial – intervalul de timp necesar pentru efectuarea operațiunilor de transport;

3) pentru mijloace de transport rutier utilizate în scop privat:

a) de către studenți – intervalul ședерii lor pe teritoriul vamal în scopul unic de a-și urma studiile;

b) de către persoane care îndeplinesc activități cu o durată determinată – intervalul ședерii lor pe teritoriul vamal necesare pentru a-și urma scopul unic de îndeplinire a activității;

c) în alte cazuri, inclusiv pentru animale de tracțiune și atelaje – 6 luni;

4) pentru mijloace de transport aerian utilizate în scop privat – 6 luni;

5) pentru mijloace de transport maritim și fluvial utilizate în scop privat – 18 luni;

6) pentru containere, echipamentul și accesoriile lor –12 luni.

Condițiile suspensive ale acestui beneficiu includ obligativitatea strict temporară a ședерii bunurilor pe teritoriul vamal, iar nerespectarea acestor condiții atrage, de drept, consecințele prevăzute la art. 185 din Codul vamal - transformarea regimului de admitere temporară în import definitiv și nașterea obligației de plată a drepturilor de import.

Prin urmare, reclamantul Maxim Vifor nu poate invoca propria culpă (nerespectarea termenului de scoatere a automobilului) pentru a se sustrage de la consecințele juridice stabilitate expres de lege.

În speță, deși reclamantul invocă neacordarea accesului la dosar, acesta nu a probat

formularea unei cereri de acces, ceea ce demonstrează lipsa diligenței necesare din partea sa pentru valorificarea acestui drept. Mai mult, conform jurisprudenței CtEDO în cauza Jarnea c. României (2011), este necesară manifestarea unui interes real, persistent și bine documentat pentru a putea invoca încălcarea dreptului de acces la informații.

Conform prevederile art.356 din Codul vamal, Serviciul Vamal calculează datoria vamală în baza rezultatelor controlului ulterior, stabilind dacă aceasta a fost constatată conform legislației, cu emiterea deciziei de regularizare. Prin derogare de la art.108 alin.(1), decizia de regularizare se emite de subdiviziunea Serviciului Vamal care a efectuat controlul ulterior.

(2) Serviciul Vamal determină cuantumul datoriei vamale, precum şi decide asupra corectitudinii aplicării măsurilor de politică comercială, inclusiv în baza informaţiei deţinute, în următoarele cazuri:

a) evidenţa contabilă lipseşte, nu a fost prezentată sau aceasta nu acordă posibilitatea stabilirii datoriei vamale, precum şi în cazul în care documentele necesare stabilirii datoriei vamale sau aplicării măsurilor politicii comerciale sunt distruse cu încălcarea procedurii stabilite de legislaţie;

b) persoana supusă controlului nu prezintă sau prezintă parţial documentele solicitate şi informaţiile corespunzătoare conform art.355 alin.(4) lit.a);

c) documentele solicitate sunt prezentate, însă conţinutul sau starea acestora nu permite utilizarea lor;

d) persoana supusă controlului nu poate fi găsită la sediul sau la subdiviziunile sale;

e) se adoptă o decizie de regularizare.

(3) Dovezi pentru calcularea datoriei vamale pot fi datele care se referă la circumstanţele relevante pentru scopul controlului şi care clarifică circumstanţele ce generează datoria vamală. La colectarea şi verificarea dovezilor respective se iau în considerare următoarele:

a) explicaţiile, actele şi declaraţiile persoanei supuse controlului, precum şi ale reprezentantului acesteia;

b) procesele-verbale cu privire la mărturii, inclusiv ale persoanelor terţe care nu participă la control;

c) notele de constatare sau procesele-verbale ale acţiunilor Serviciului Vamal;

d) expertizele;

e) documentele oficiale obţinute ca rezultat al schimbului de informaţii pe calea asistenţei administrative internaţionale;

f) datele statistice deţinute de Serviciul Vamal sau de alte organe abilitate;

g) mărimea patrimoniului persoanei supuse controlului;

h) cantitatea şi valoarea mărfurilor de import comercializate de persoana supusă controlului;

i) analiza modificărilor valorii activelor nete aflate în proprietatea persoanei supuse controlului;

j) cifra de afaceri şi soldurile în conturile bancare ale persoanei supuse controlului;

k) compararea veniturilor şi a cheltuielilor persoanei supuse controlului;

l) informaţiile despre tranzacţiile comerciale şi operaţiunile efectuate de persoana supusă controlului, primite de la bancă, de la autorităţi publice şi de la alte instituţii;

m) alte dovezi relevante pentru stabilirea cuantumului datoriilor vamale sau pentru stabilirea încălcărilor legislaţiei.

(4) Referinţele specificate la alin.(1)–(3) se indică în actul de audit postvămuire sau în procesul-verbal de reverificare a declaraţiei vamale.

(5) Dacă stabileşte faptele şi circumstanţele indicate la alin.(2) lit.a)–c), Serviciul Vamal informează în scris persoana supusă controlului despre aplicarea măsurilor corespunzătoare, în baza prevederilor alin.(2), indicând termenul de prezentare a documentelor şi a obiecţiilor.

(6) La solicitarea Serviciului Vamal, conducătorii instituţiilor, inclusiv financiare, ai autorităţilor publice, ai persoanelor juridice, precum şi persoanele fizice au obligaţia să prezinte acestuia, în cel mult 7 zile lucrătoare, pe suport de hârtie, pe suporturi informaţionale sau în format electronic, datele, informaţiile, înscrisurile, documentele, precum şi alte dovezi necesare realizării controlului ulterior.

În speță, Biroul Vamal Sud, la expirarea termenului de atac a deciziei de regularizare , a emis în temeiul art. art. 127-135 din Codul vamal, decizia de declanșare a procedurii de executare silită.

Instanța, constată că decizia de regularizare a fost remisă în adresa lui Maxim Vifor, prin scrisoarea nr. 28/26-08/4082-06 din 06.08.2024, care potrivit avizului de recepție a fost recepționată de către Maxim Vifor la data de 14.08.2024 (filele dosarului administrativ 3-4).

Potrivit scrisorii Biroului Vamal Sud nr. 28/26-03/4362-06 din 28.08.2024, reclamantul Maxim Vifor a fost informat că în legătură cu neexecutarea datoriei vamale apărute în temeiul documentului executoriu: decizia de regularizare nr. 295 din 06.08.2024, datoria vamală în mărime de *****, neachitată de către debitor, urmează a se iniția procedura de executare silită a datoriei vamale în temeiul art. 128 Cod vamal. Totodată, Biroul Vamal Sud a solicitat achitarea datoriei vamale în mărime de ***** de către Maxim Vifor, cu remiterea în adresa biroului a bonului de plată respectiv, totodată ulterior cu achitarea suplimentară a tuturor cheltuielilor de executare silită suportate de organul vamal, întru încasarea datoriei vamale (fila dosarului administrativ 8).

Scrisoarea Biroului Vamal Sud nr. 28/26-03/4362-06 din 28.08.2024 a fost remis în adresa lui Maxim Vifor la 28.08.2024 și recepționată potrivit avizului de recepție la data de 05.09.2024 (fila dosarului administrativ 9).

Prin decizia Biroului Vamal Sud cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, mărfurilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor nr.322 din 28.08.2024, s-a decis declanșarea procedurii de executare silită în privința debitorului- prin aplicarea modalităților de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor potrivit art.128 Cod vamal: Maxim Vifor, după cum urmează: acciz *****, majorări de întârziere (penalități) – *****, TVA *****, Taxa Vamală – ***** (fila dosarului administrativ 7).

Potrivit răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-120***** din 26 septembrie 2024, cu referire la contestația (înregistrată la Serviciul Vamal cu nr.26210 din 18.09.2024), privind dezacordul în privința Deciziei nr.322 cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorării de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor din 28.08.2024, emisă de Biroul vamal sud, Serviciul Vamal a respins contestația depusă de către reclamantul Maxim Vifor din motiv că acțiunile Biroului Vamal Sud sunt legale și întemeiate, iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în contextul contestației nu există (fila dosarului 12).

Instanța reține că litigiul în cauză este guvernat de prevederile art.127 din Codul vamal, prezentul capitol se aplică datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităţilor), amenzilor şi contravalorii mărfurilor. (2) Termenul de prescripţie pentru executarea silită a datoriei vamale, a majorărilor de întârziere (penalităţilor), a amenzilor şi a contravalorii mărfurilor este de 6 ani de la data notificării. (3) Executarea silită a datoriei vamale se declanşează dacă sunt îndeplinite

cumulativ următoarele condiţii: a) există o datorie vamală ajunsă la scadenţă, în baza unui act cu valoare executorie, inclusiv al instanţei de judecată; b) debitorului nu i-a fost intentată o procedură de insolvabilitate prin care să i se aplice suspendarea executării datoriilor debitoare; c) nu au expirat termenele de prescripție stabilite în prezentul cod.

Potrivit art. 128 din Codul vamal, (1) executarea silită a datoriei vamale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare ale debitorului sau garantului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la debitor a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor debitorului, cu excepţia celor menţionate la lit.a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale debitorului prin modalităţile prevăzute la lit.a) şi b).

(2) Urmărirea bunurilor se face prin aplicarea de interdicţii şi/sau prin sechestrare.

(3) În cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, datoria vamală a debitorului nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Vamal are dreptul să iniţieze procedura de insolvabilitate.

Conform art. 130 din Codul vamal, (1) executarea silită a datoriei vamale se face în orele de program (08:00 – 17:00). Executarea silită a datoriei vamale în afara orelor de program se admite în cazul în care debitorul acesteia se eschivează de la ea.

(2) Dacă debitorul nu poate fi găsit pe adresele cunoscute, Serviciul Vamal solicită intervenţia autorităţilor publice competente.

(3) În cazul în care debitorul a fost trecut, complet sau parţial, la evidenţa altei subdiviziuni a Serviciului Vamal, dosarul lui şi decizia de executare silită a datoriei vamale se remit respectivei subdiviziuni în vederea continuării procedurii.

(4) Dacă bunurile sau datornicii debitorului se află în diferite unităţi administrativ-teritoriale, executarea silită a datoriei vamale o efectuează subdiviziunea Serviciului Vamal de la locul de evidenţă a debitorului şi, după caz, cu participarea funcţionarului vamal din cadrul subdiviziunii de la locul aflării bunurilor sau de la sediul (domiciliul) debitorului.

(5) Serviciul Vamal este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a datoriei vamale. Executarea silită a datoriei vamale în modul prevăzut la art.128 se face în temeiul unei decizii, emisă pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Vamal, care are valoare de document executoriu.

(6) În cazul în care are la bază un acord internațional la care Republica Moldova este parte, executarea silită se face conform procedurii stabilite de prezentul cod.

Materialele cauzei denotă faptul, că prin decizia nr. 322 din 28.08.2024 cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale s-a decis a se declanșa procedura de executare silită în privința reclamantului Maxim Vifor prin aplicarea modalităților de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere, amenzilor și a contravalorii mărfurilor, după cum urmează: TVA- *****, Taxa Vamală – ***** acciz *****, majorări de întârziere (penalități) – ***** (fila dosarului administrativ 7), ca urmare a neexecutării de către Maxim Vifor a datoriei vamale apărute în temeiul documentului executoriu: Decizia de regularizare nr. 295 din 06.08.2024, datoria vamală în mărime de *****, neachitată de către ultimul, din care motiv fiind inițiată procedura de executare silită a datoriei vamale în temeiul art. 128 Cod vamal.

În acest context, instanța notează că de către Secția Reglementări Tarifare și Netarifare din cadrul Biroului Vamal Sud a fost întocmită decizia de regularizare nr. 295 din 06.08.2024, fiind stabilite drepturi de import pentru unitatea de transport de model „*****” în mărime de *****, în urma stabilirii nerespectării condițiilor de derulare a regimului vamal de admitere temporară, a

mijlocului de transport declarat prin acțiune conform art. 89 alin.(1) lit. a), art.318 alin.(5) Cod vamal al RM nr.95/2021; art.184[1] alin.(8) Cod vamal al RM nr.1149/2000; Codul Fiscal al RM nr.1163/1997; Legea nr.172 din 25.07.2014; pct. 3 alin.(8) a Ordinului Serviciului Vamal nr.458-o din 28.11.2023 (fila dosarului 6).

Prin urmare, decizia de regularizare a fost remisă în adresa lui Maxim Vifor, prin scrisoarea nr. 28/26- 08/4082-06 din 06.08.2024, fiind recepționată la data de 14.08.2024, potrivit avizului de recepție (fila dosarului administrativ 4).

Astfel, la expirarea termenului de atac a deciziei de regularizare, din motiv că, reclamantul nu a întreprins măsuri întru închiderea regimului de admitere temporară inițiat, Biroul Vamal Sud a emis Decizia nr. 322 din 28.08.2024 cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale a plătitorului vamal.

Instanța constată că decizia de executare silită a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, iar conform art. 127 alin. (3) lit. a) din Codul vamal, executarea silită a datoriei vamale se declanşează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii: a) există o datorie vamală ajunsă la scadenţă, în baza unui act cu valoare executorie, inclusiv al instanţei de judecată; b) debitorului nu i-a fost intentată o procedură de insolvabilitate prin care să i se aplice suspendarea executării datoriilor debitoare; c) nu au expirat termenele de prescripţie stabilite în prezentul cod.

Prin urmare, instanța notează că potrivit actului administrativ individual nominalizat, i-a fost explicat lui Maxim Vifor, modalitatea de achitare benevolă a obligației vamale calculate și faptul că Decizia de regularizare nr.295 din 06.08.2024, este un titlu executoriu.

În speță, instanța de judecată constată, că reclamantul nu a achitat voluntar datoria vamală stabilită prin decizia de regularizare.

Decizia de executare silită conține toate elementele prevăzute de art. 130 din Codul vamal, inclusiv temeiul legal, cuantumul datoriei vamale și termenul de executare.

Prin urmare, instanța de judecată constată că această decizie cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor nr.322 din 28.08.2024, a fost emisă cu respectarea cerințelor legale.

Instanța subliniază că acțiunile Biroului Vamal Sud se înscriu în principiul legalității consacrat de art. 21 din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

În speță, Biroul Vamal Sud a acționat strict în limitele competențelor sale legale prevăzute de Codul vamal, asigurând astfel respectarea principiului legalității în activitatea sa.

Instanța reiterează importanța principiului securității raporturilor juridice, recunoscut în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, cauza Brumărescu c. României, nr. 28342/95, CEDO 1999-VII). În cazul de față, reclamantul a declarat prin acțiune, mijlocul de transport, în ordinea prevăzută de art.184[1] Cod Vamal, asumându-și obligațiile corespunzătoare.

Faptul că reclamantul nu a întreprins măsuri întru închiderea regimului de admitere temporară inițiat a condus la caracterul definitiv a deciziei de regularizare, consolidând astfel raportul juridic stabilit între reclamant și autoritatea vamală.

Instanța constată că decizia de executare silită respectă principiul proporționalității prevăzut de art. 29 din Codul administrativ, iar măsura dispusă de Biroul Vamal Sud este adecvată pentru atingerea scopului legitim de colectare a datoriei vamale, necesară în absența plății voluntare și proporțională cu cuantumul datoriei stabilite. Nu s-au identificat măsuri alternative mai puțin restrictive care ar fi permis realizarea aceluiași scop.

Potrivit jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene care recunoaște principiul autonomiei procedurale a statelor membre în materie fiscală și vamală, în absența unei reglementări uniforme la nivelul Uniunii (a se vedea cauza C-298/16, Teodor Ispas, ECLI:EU:C:2017:650, pct. 29).

Astfel, procedura de executare silită aplicată de Biroul Vamal Sud se înscrie în marja de apreciere a statului în reglementarea modalităților de colectare a creanțelor bugetare.

Instanța reține că, potrivit art. 24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă şi procedura de contencios administrativ trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi îndeplinească obligaţiile cu bună-credinţă, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanţi.

Prin urmare, reclamantul inițiind o acțiune în procedura contenciosului administrativ trebuie să aducă probe concludente și pertinente care să înlăture prezumția de legalitate a actelor administrative contestate. În prezenta cauză, reclamantul sa limitat la afirmații generice privind pretinsele vicii procedurale, fără a le susține cu probe concrete care să demonstreze ilegalitatea actelor emise de autoritatea vamală.

În speță, reclamantul nu a dovedit că a acționat cu bună-credință în îndeplinirea obligațiilor sale vamale, omițând obligația de a scoate imediat de pe teritoriul Republicii Moldova unitatea de transport de model ,,*****” și să achite voluntar datoria vamală.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) al Codului administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

Prin urmare, pretenția reclamantului Maxim Vifor anularea răspunsului nr. 28/11-11993 din 24.09.2024 și nr. 28/11-120***** din 26.09.2024 asemeni urmează a fi respinsă, ca pretențiile ce rezultă din prima, luând în considerație că pretenția de bază a fost respinsă, or acțiunile Biroului vamal Sud sunt legale și întemeiate, iar Serviciul Vamal al Republicii Moldova nu a efectuat procedura administrativă, doar a examinat cererea prealabilă în calitate de organ ierarhic superior, iar cheltuieli de judecată nu sunt.

Analizând normele legale citate în raport cu circumstanțele de fapt ale speței, instanța conchide, că decizia de regularizare nr.295 din 06 august 2024, cât și decizia cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor nr.322 din 28 august 2024, emise de Biroul Vamal Sud, precum și decizia cu privire la cererea prealabilă nr.28/11-11993 din 24 septembrie 2024 și decizia cu privire la contestația reclamantului nr.28/11-120***** din 26 septembrie 2024 emise de Serviciul Vamal, au fost emise de către autoritățile publice pârâte în conformitate cu atribuțiile stabilite de lege și în strictă conformitate cu prevederile legale.

Prin urmare, instanța nu a constatat admiterea abaterilor la emiterea actelor administrative, emise de către autoritățile publice pârâte, legalitatea acestora nu este pusă la îndoială de instanța de judecată și nu este confirmată prin probe pertinente și concludente de către reclamantul Maxim Vifor.

În acest sens instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, consideră necesar a respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de către Maxim Vifor împotriva Biroului Vamal Sud, or pârâtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat în ședința de judecată legalitatea actului contestat, iar reclamantul nu a prezentat instanței în susținerea poziției sale careva probe pertinente,

concludente şi utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea anulării actului administrativ contestat.

În conformitate cu prevederile art. art. 224 alin. (1) lit. f), 232 din Codul administrativ, art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Maxim Vifor împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la anularea actelor administrative defavorabile deciziei de regularizare nr. 295 din 06 august 2024 și deciziei cu privire la declanșarea procedurii silite a datoriei vamale nr.322 din 28 august 2024, emise de către Biroul Vamal Sud, deciziilor nr.28/11-11993 din 24 septembrie 2024 și nr.28/11-120***** din 26 septembrie 2024 emise de către Serviciul Vamal la soluționarea cererilor prealabile, încasarea cheltuielilor de judecată și de asistență juridică, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Sud (sediul Central Cahul) în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Central). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Cahul (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnătura/ **Cristina Daniliuc**

Copia corespunde cu originalul
Judecător Cristina Daniliuc